

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 709/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Миодраг Ч. Никачевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства трговине, туризма и телекомуникација, као правног следбеника Републике Србије Министарства за економске односе са иностранством, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 18.10.2019. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 18.10.2019. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 12.04.2019. године ставом првим изреке укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2788/17 од 26.06.2018. године и тужба је одбачена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Тужила је поднела предлог за понављање поступка окончаног наведеним решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 12.04.2019. године из разлога који се односе искључиво на поступак пред судом вишег степена са позивом на одредбу члана 426. став 1. тачка 2. и 10. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 18.10.2019. године, одбачен је предлог за понављање поступка од 17.06.2019. године, у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 као недозвољен.

Против наведеног решења другостепеног суда тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиле са захтевом за накнаду трошкова поводом одговора на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 18.10.2019. године је дозвољена на

основу члана 420. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18).

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље основана.

Према стању у предмету тужиља је поднела предлог за понављање поступка окончаног решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3363/18 од 12.04.2019. године, којим је укинута првостепена пресуда и тужба одбачена, из разлога који се односе искључиво на поступак пред судом вишег степена. Другостепени суд је одбацио предлог за понављање поступка као недозвољен, налазећи да је поступак чије се понављање тражи окончан доношењем решења другостепеног суда којим није мериторно одлучено у овом поступку, већ је првостепена пресуда укинута и тужба одбачена, па је предлог за понављање поступка недозвољен, с обзиром да се понављање поступка може тражити у поступку који је правноснажно окончан.

Изложено правно становиште другостепеног суда није правилно. Закон о парничном поступку за понављање поступка не поставља услов у погледу врсте одлуке којом је поступак чије се понављање тражи правноснажно окончан. Одредбом члана 426. ЗПП прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може по предлогу странке поновити, а чланом 124. став 1. истог закона да суд доноси одлуке у облику пресуде или решења. Пресудом се увек одлучује о тужбеном захтеву што значи о предмету спора и пресуда се назива мериторном одлуком, подобна је за формалну и материјалну правноснажност, док се парница осим пресудом окончава и решењем и то не само оним решењем које се доноси у поступку због сметања поседа, већ и оним којим суд одбацује тужбу. Одредба члана 426. ЗПП не прави разлику у погледу врсте одлука којом се поступак правноснажно окончава, односно не прописује да је понављање поступка дозвољено само у парницама које су завршене доношењем правноснажне пресуде. Зато суд у сваком конкретном случају одлучује да ли одлука којом је поступак правноснажно окончан мора бити правноснажна пресуда или се понављање може тражити и у случају када је поступак окончан доношењем правноснажног решења.

У поновном поступку другостепени суд ће имајући у виду наводе из овог решења, одлучити о предлогу тужиље за понављање поступка.

Како је у конкретном случају, погрешном применом права, одбачен као недозвољен предлог тужиље за понављање правноснажно окончаног поступка, Врховни касациони суд је на основу члана члана 415. став 1 у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић